

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΤΕΥΧΟΣ Δ'.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

τιμή έκδοσις της εφημερίδος τα έτη δέκα
τετραχών προκαταβλητέα δραχμαί 20.
τοιας έκδοσις δι' της αρχαιολ. εταιρίας 12.
μοναδικά τεύχη δεν έκδοιοδύται.

προς ολίγους δραχμάς την αρχαιολογική έ-
φημερίδα, είναι προσηγορική είνε έγγραφο, γίνε-
ται 4 του έκδοτος 'Αθ. Σ. 'Ρουσσώπουλου
εάν κ' ε' καθήκοντος του πανεπιστημίου.

και τρέφε κέρδος κέρδος άλλο τίκεταιται.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΑΚΩΝΙΑΣ.

εξεδόθη τη 4 Μαΐου

1862.

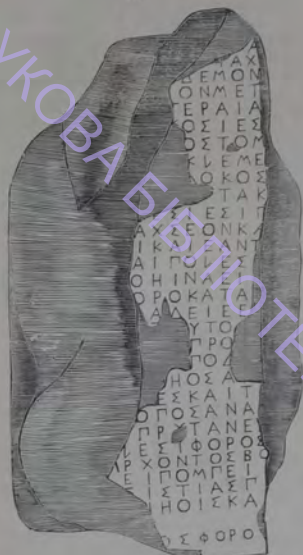
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

K. Σ. Π.

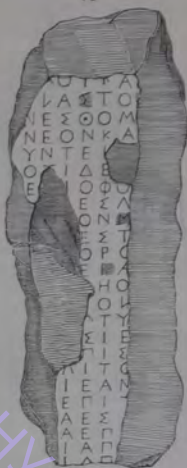
70

... τῶν φέρους

Κ. Σ. Π.

71

71 (α) 4205.

καὶ ἐὰν τα
κ)αὶ πόλει
τ)ε]υ] ἴνα εἰ
ὥρε[υ] κατὰ [τὰ πάτρια
αδεινῇ ἢ
τε]δεα [π
προ
πο]ών
ἔσαι
εἰ καὶ τ]ων
ὅπως ἀνα]γρῶν
τοὺς [πρωτάνεις
ταῖς πόλεσι φέρους
Ἀρχόντος Βουλῇ ἐν Βουλαιτηρίῳ
τ]αὶ πομπῇ
ιστίας π
οὶ Σ]αμβινίδαι

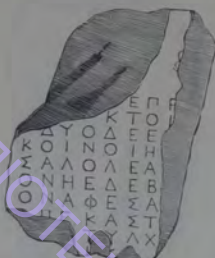
εἰ α
λας το
τοὺς πρωτ]ων]ος
νέων κα
α]ον ται
ο τ]ε δὲ
ε 'Ιορ]ωντος
ποι]ησαι
τ]ων μετα
εστ
'Απολλ]ωνος
ἐπα]νέσαι δὲ καὶ τὴν
ὅ]τι δοκεῖ τῇ Βουλῇ
'Απο]λλοδώρου
τ]υ]χῇ ἀγαθῇ δεδύχθαι
τῷ Δ]ίμῳ τοῖς ἱερ.
τοῖς [ἐπισ]τάταις
ἀνα]γρῶν (τὸ δὲ) τὸ φ]ηγμα

τῷ Δίμῳ

... .. ταν
... .. ἐπὶ τῇ
... .. α ες
... .. α ἐπὶ
... .. ε ἀπ

72

Κ. Σ. Π.

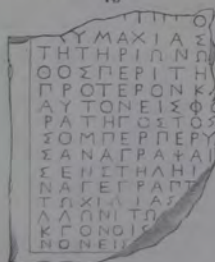
72 (καὶ 4206).

Ἀρχαῖος
ἀπρὸ τάνε
ἔκτερ καὶ

... .. υ εδ ε
... .. ὅπως κοινὸν ὑπάρχουσιν
... .. τοῦς ἀγαθῶς τοῦ Δήμου
... .. τὸν ἢ δὲ (Βουλὴν καὶ Βουλευτοῦς
... .. να φῆσα
... .. ἕκαστα
... .. τυγχάνει
... .. ες ἡ!

73

Κ. Σ. Π.

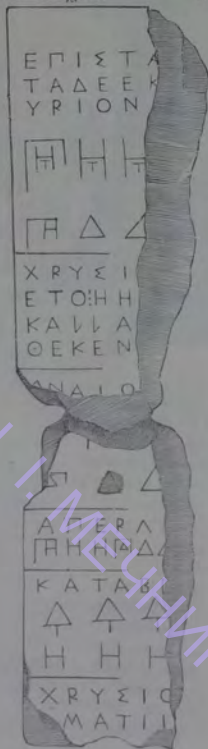
73 (καὶ 4207).

ε. ε. ε

νο/μαχ/αν

τητηρίων ὡς ἄγα
θός (παρὶ τῇ Βουλῇ καὶ τὸν Δῆμον καὶ
πρότερον κοί) μετὰ τὸ
αὐτὸν εἰσφέρειν εἰσφέρειν τοῦς στ
ρατηγῶν) εἰς βίαι Στρατιωτικὸν ἄρχοντος
εἰς ἀναγράφειν δὲ τὸς τὸ φέρεται τὸν γραμματέα τῆς Βουλῆς
εἰς ἐν στήλῃ (ἐκτὴν καὶ στήλῃ ἐν Ἀκροπόλει
ν ἀγείρας ἔκδο
τω γιγίαν) βραχυμᾶς Ἀπο
λλωνιῶν αὐτοῦ καὶ εἰ
κρίνεις τοῖς (εἰς αὐτοῦ
νὸν εἰς) τὸν ἅπαντα χρόνον

Κ. Σ. Π.

74

75

74 (καὶ 4208).

Π Δ Δ

επεγραμμένα

Π Π Η Γ Δ Δ Δ Δ

καταβλήματα γράμματα

4 4 4

Η Η Η

χρυσόν

γράμματα καταβλήματα

Κ. Σ. Π.

Αἱ ἐπὶ αὐτοῖς ἐπιγραφαὶ αἱ γεγραμμέναι ἐπὶ τμημάτων τριῶν στήλων λίθου καὶ αὐτοῦ εὐρέθησαν τὰ θραύσματα ταῦτα τὸ 1862 μ.π. 17 καταγεγραμμένα εἰς τὸ ἄνω βῆμα τοῦ ναοῦ τῆς θεοῦ Κούρης, δι' ἃ μεταπέτησαν κατὰ τὸν ἑκτὸν αἰῶνα τὸν Παρθενῶν, ὅτε ἐφίλος ἤμην Κ. Βίττινγκερ ἤνοιξε τὴν ἀρχαίαν αἴθουσαν τοῦ Παρθενώνος, ἣ ἐνταίριον τῶν θραυσμάτων τούτων διακρίνει, διὰ ἀπὸ τὸν ἑκτὸν ἡδὲ αἰῶνα μετὰ Χριστόν, τὰ ἑκκαταετησίως ἀρχαῖότητα καταφρονούντων καὶ ἐπιγραφὰς τῶν στήλων γράψαντες τῆς Ἑλλάδος, ὡς λίθοι ἀπλοὶ ἐλέγξοντο. Τὰ πέντε πρῶτα τεμάχια τῶν ἐπιγραφῶν σημειωμένα ἐπὶ ἀριθ. 68, 69, 70, 71, 72 εἰσὶν ἐνδὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, ἀλλὰ τὰ θραύσματα ταῦτα δὲν ἐφαρμόζονται διότι τὰ μεταξὺ αὐτῶν μέρη λαίπρουν. Τὰ ἐπὶ ἀριθ. 68 καὶ 72 μάλιστα εἶναι ἀρχὴ τοῦ ψηφίσματος αὐτοῦ γράμματα καὶ αὐτὰ γεγραμμένα, ὥσπερ εἶσι καὶ τὰ προεξημένα τρία τὸ 6 εἶναι καὶ αὐτὰ ἑστέον μέρους ψηφίσματος, ἀλλὰ μεταγενέστερον τῶν προτέρων πέντε θραυσμάτων. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ψηφίσματος ἐπὶ ἀρ. 68 72 ἀρχαῖα μεγαλειότεροι γράμμασιν τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιγραφῆς, ὡς φαίνεται αὐτοῦ ἐκ τῶν διασωθέντων τῆς κεφαλίδος γραμμάτων. Ἡ ἐξόμνη ἐπιγραφή ἀποτελεῖ μέρος ἀναγραφῆς ὁσπερ ἡ ληφθεῖσάν ἵσως ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὴν αὐτῇ ἐποχῇ, περὶ τῆς τοῦ ψηφίσματος τὸ ἐπὶ Στρατοκλέους ἀρχόντου. Ἀπασα αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσι βαλβωτὰ ἐγκεχρησμένα, ἣ ἐπὶ ἀριθ. 68 αὐτὴν τὴν ἀρχαῖαν αὐτῆς γωνίαν, ἣ δὲ ἐπὶ ἀριθ. 69 τὴν δεξιὰν τὴν πρώτην ἀρχαῖαν διὰ τῆς κεφαλίδος τάδε, ἣ δὲ ἔχει γεγραμμένη μεγαλειότεροι γράμμασιν, τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, 6 πρῶτος αὐτοῦ εὐρηται καὶ εἰς ἐπιγραφῆς ἑτέρας τῆς Ἀρχ. ἐφημερίδος. Ἐκ τῆς 14 γραμμῆς τῆς ἐπὶ ἀριθ. 69 ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, διὰ τὸ ψηφίσμα τοῦτο ἐξάγεται ἐπὶ Στρατοκλέους ἀρχόντου, δι' ἧς τὸ 4 ἔτος τῆς τῆς 88 ἡμερομηνίας καὶ τὸ ψηφίσμα τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὰ περὶ φόρων ψηφίσματα, ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν χωρίων ἐκείνων εἰς ἃ ἀναγέρεται ἡ λέξις φόρος. Ὅ εἰς τὴν

83 γραμμῇ τῆς ἐπὶ ἀριθ. 68 ἐπιγραφῆς σημειωμένου Θεόδοτου, εἶναι ἵσως πρόγονος Θεοδότου τοῦ Ἀραφίου πατρὸς Κλέωνος, καὶ αὐτοῦ τῆς Θεοῦ, δι' ἀναγέρσεως εἰς τὴν ἐπὶ ἀριθ. 3375 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαῖας ἡμερῆς ἐφημερίδος. Κ. Σ. Π.

75 (καὶ 4209).

Ἐπιστάται τῶν ἱερῶν χρημάτων

τάδε ἐγγράφον τολάντων μ

υρίων καὶ

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

■■■■

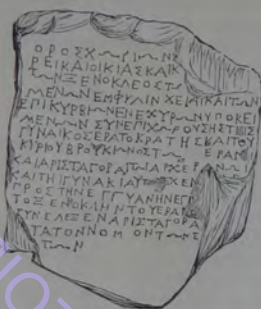
■■■■

Κ. Σ. Π.

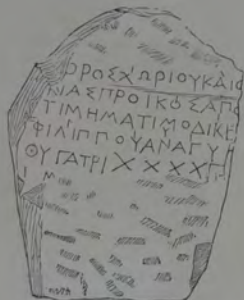
Ἐγγραπταὶ ἐπὶ τμήματι στήλης λίθου Πενταγέστου ἐν ἄλφῃ τῇ 27 μαρτίου 1862 εἰς τὸ ἄνω βῆμα τοῦ ναοῦ τῆς θεοῦ Κούρης ἐν Παρθενῶν, ἔθεν εὐρέθησαν καὶ αἱ δὲ αὗται ἐπὶ ἐπιγραφῆς τοῦ αὐτοῦ μέρους καὶ ἀριστερῶν τῆς στήλης αὐτῆς τὴν γωνίαν αὐτῆς, τὰ λοιπὰ μέρη εἰσὶν ἡρωστέα, μετὰ τὸ τμήμα τοῦτο εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπὶ ἀριθ. 71 ἐπιγραφῆς, δὲν ἐφαρμόζονται δὲ ἀκριβῶς μὲ τὰ τούτου, διότι λαίπρουν τὰ μεταξὺ αὐτῶν μέρη. οἱ ἀριθμοὶ καὶ εἰς τὴν τῆς ἐπιγραφῆς εἰσι μεγαλειότεροι τῶν λοιπῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ ἀριθ. 74 ἐπιγραφῇ, ἔστι καὶ αὕτη ἀναγραφὴ τῶν ἐπιστάτων τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Θεοῦ ὥσπερ καὶ ἡ ἐπὶ ἀριθ. 74.

Κ. Σ. Π.

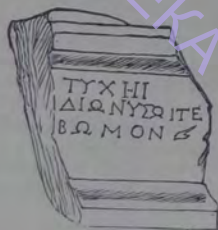
77

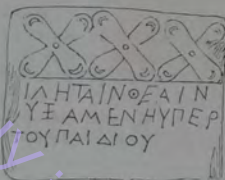
76

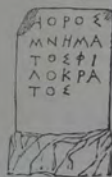
80

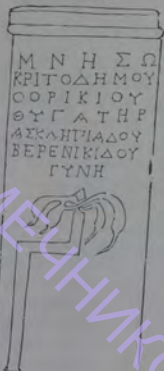
79

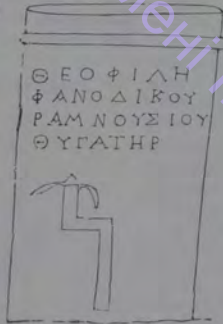
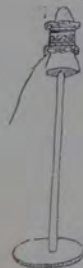
78

81

82

σταθίων κατά την άναστασιν των θαλασίων της είκας του θαλάσσιου δόρυς μετὰ τῶν ἄλλων τριῶν ἐπιτομῶν κινῶνται ἀρχήματος τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ. Πάντες οἱ τέσσαρες λίθοι εἶναι ἱσορμένον νῦν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς βηθείας είκας. Τοῦ παρόντος λίθου ὕψος, ὅσον ὑπὲρ γῆς φαίνεται, ἐμπίπτει 0,19, πλάτος 0,15, πάχος 0,14. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ θέσει εὐρίσκειται τῷ 1858, ὅτε ἐκρημνίσαντο οἱ ὀδοποιοὶ τὸ ἔδαφος, οὐκ ὀλίγοι ὄροι, οἵτινες ἐπέβλησαν ὑπὸ Κ. Σ. Π. ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ὑπ' ἀρ. 3269, 3270 καὶ 3317—3324, καὶ ἄλλων οἱ μὲν πάντα ἀπλῶς ὄροι, οἱ τρεῖς ὄροι α, β, γ ὄροι σήματος, δ δὲ ὀκατος δὲ, δ περιεργάτος, λέγει· καὶ γὰρ ὄρος ἐπέβη, καὶ ἔπειτα ἔχει τὸν ὄρον αὐτὸν ἐπὶ τῇ ὀκῇ δ ὄρος καὶ τοὺς μάρτυρας, ἐπὶ παρῶν τῶν ἐν τῷ ὄκῳ ἔχοντες τοῦτο τὸ μέρος δὲ τῆς γῆς τὸ ἐρικείμενον ἔν ἀντικείμεναι πλῆθος διακρίσεις. Οὐ μακρὰν δ' ἐκτείνον τὸν θαλάσσιον τῆς τοῦ Π. Γιαννινοῦ είκας (τῆς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐδῶν σταθίων καὶ Μουσίου) εὐρίσκει καὶ ὁ λίθος ἐκείνῃ δ' ἔχοντες ὄρος Μουσίου κῆρος, ὃν ποτε ἐπὶ τῷ ὄκῳ ἀνὰ τῇ αὐτῇ καὶ μόνῃ φυλλάδιον ἐπιγράφον· Ἐλκρημνῶν, καὶ ἀπάντη τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἐκδοθεσίων τῷ 1860 Ἀδελφῶν εὐρίσκεισαν τότε καὶ οὐκ ὀλίγα ἡμέτερα γλυπτά· ἄκρας ταμῆρας, (ὧν ἔχει ἐν τῷ τῆς ἐταιρίας Μουσίου σύμπλεγμα Ἀφροδίτης καὶ Ἐρωτων) καὶ πῶς οὐκ εἶναι, ὅτι καὶ ταῦτα καὶ οἱ ὄροι ἐπέβλησαν τὸ πάλαι ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ ἀποστάσει ἐργαστηρίῳ, καὶ κατέμειναν αὐτοὶ ἐν τῇ ἀντιπροσέκοντι τοῦτο μέλλον, περὶ δὲ ἐξ ἄλλων τῶν ἐκείσε συνευρεθέντων οἱ πολλοὶ ὄροι εἰ ἄνωστον τινα ἡμῖν λόγον, ἢ καὶ οἱ ἐρίστωσι· καὶ ἰδρῶνται ὡς ἐν δέσει, εἰς ἣν ὄρθον συνάπτουν πολλοὶ πῦες ἔδει καὶ ὥρα. Πάντως ὁμοῦς ταμῆρα πρέπει νὰ φανῇ ἡ τοῦ κείνου Κ. Σ. Π. συγκλήσις, ἣν ἔχοντες ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ προσέβησαν παντὶ μετὰ τὸ αὐτοῦ, ἵνα ἀπορρίψῃ ὄνομα ἄλλου, καὶ ὅλην δὲ προσέβησαν εἰς τὴν περιεργάσαν ἐκείνην ἔκαστον ὄρον, μετὰ τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου ἀπὸ τῆς ὀκῆς τῆς δέου, τὴν δὲ τῆς αἰ· Κ. Σ. Π. μέχρι τῆς γ. — Συμμετρεῖται δὲ, ὅτι μόνον περὶ τῶν λίθων ἐκείνων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐταιρίᾳ, εἰ εἶναι ἀποσπερμασμένοι μετὰ τὸ α. καὶ ἐπὶ δὲ ἀναστῆσαι τοὺς ὄρους τοῦτοι, αὐτῶν αὐτῶν τοὺς ἐπὶ ἱσορμένους ἐκείσε τοῦ πρὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς στοῦς περιεργάματος, καὶ εἶδον δὲ ἐν τῇ τριῶν τῶν ἐκείνων τὸ α μετὰ τὸ ὄρος, μόνον δ' εἰς ἀληθείαν εἶναι βεβαιωμένοι μετὰ τὸ α εἰληγῶν, ἀλλὰ προφανέστατον εἶναι, συγχερίσας γινωσκόντες τοῦ ἀρχήματος τοῦτου πρὸς τὸ τῶν ἄλλων ὄρων, τῶν αὐ-

τῶν, ὅτι οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ γράμμα ἐξέλιπε, ὡς οὐδ' ἀπὸ τῶν ἄλλων. Δὲν θέλω δ' ἂν ἀπορρίψω ἐνὶ περὶ τῆς σηματοῦς τοῦ Κ.

ἀρ. 79 Φύλη τῶν εἰσῶν
ἐξ ὀκῆς ὑπὲρ
τοῦ παύλου.

Ἐπὶ πλάκῃς λίθου φαίδ, ἱσως Ὑμηττεύου, ὕψος 0,22, πλάτος 0,29, πάχος 0,05, ἐν Ἀθήναις εὐρίσκειται κατὰ τὸν λόγον τοῦ πωληθέντος αὐτὸν τῇ Ἐταιρίᾳ. Τὸ καὶ μέρος τοῦ λίθου φαίνεται καὶ ποῦ· οἱ ἀπαιτήσις ἡ ἀπαρτίωσις καὶ ἔνθα ἔρχεται εἰς ἱσως ἀνὰ τὴν ἐν τῇ ἐπὶ ἐπιφανείᾳ βαθύτερον ἐκασμένη· ἐκασκὸν ὅμοις νομίζω τοῦτο νὰ βεβαιώσῃ. Ὅπως οὐδὲ ποτε, τὸ περιεργάσαν τοῦ λίθου τώρα εἶναι τὰ ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς, ἐν ἐπιφανείᾳ ὀλίγον βαθύτερα τῆς τῶν γραμμάτων ἀναγλυφόμενα ἐξ εἰς τρία ζεύγη χιαστί· ἡνωμένα σωματῆρα, τὰ ὅποια ἐπὶ δυσκολοῦς πολλὰ νὰ ἐκλῶν ὡς ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα ἢ ἀντὶ, ἀλλὰ ἄλλως νὰ τὰ θεωρῶν ὡς ἄλλα τὰ ἐμφανέστατα, ἱσως πλανούσης ἡ πέμματα ἰσοσχημα, οὐδὲ ἐκασκὸν τοῦ ὅτι τὰ ἐν τοῖς σημεῖοις ἐκασκὸν πῶς πολεῖται πολλοῦ μυστικῶς. Εἶναι δὲ οὗτοι εἰσὶν ἀκαρπώματα ἐν τῇ μέσῃ, καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῶν μὲ ἡμίστιον κακοσχημένα. Ἡ ἄλγεσις τοῦ ὅλου ἱκανῶς ἀμείλιχ, ὡς ἀνὰ τὴν ἐκείσε βέβαια πτωχὴς τινος γυναικός.

ἀρ. 80 ἀραβὶς τύχη
... ἀνωθεν τῆς
... ἐκείσε.

Ἐπὶ τετραγώνου κοιλῶς βωμοῦ, λίθου Παντελεήνης, ὕψος 0,31, πλάτος 0,21, πάχος 0,17. Διόκειται τὸ ἐν τέταρτον πῶς τοῦ ὅλου μνημείου καὶ ἀνωθεν ἐκείσε ἀνωτὴ ἀνταρτή· καὶ ὑποκλῶντος μέρους, βέβαια ἡ ἐκείσε. Ἐξ ὀκῆς ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸν βῆμα τοῦ μέρους τῆς πλάκας, καὶ ἐπὶ τῇ τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἀθ. Γ. Δουρῆς. Τοῦ βῆμα τοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀντικείμενος (ὅτι ἡμῖν εἶναι ἑμμετροῦ, ἢ ἐπὶ τῇ τῇ) ἢ ἀντικείμενος ἀντικείμενος τοῦ ἀνωθεν, εἰς τὸν μνημειοῦ μνημείου τελευτῶν, ἐπὶ ἐπὶ τῇ.

ἀρ. 71 Μορῶν
Κριτοῦ
Μορῶν
Μορῶν
5. Ἀποκρίσας
Βαρωνίου
γυνή.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέρει κινεῖσας νεκρική: λίθον Πενταγώνου, προπύργιον, ὡς ἐξήρθη μοι, ἀνασκαφαίς ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἐνταύθα ἐν δὲ τῇ Αἰόλου Ἐθνακῆς τραπέζῃ, ὅπου καὶ διατηρεῖται νῦν. Ὑψος ἔχει 1.13, πλάτος αὐτῆς τῇ στεφάνῃ 1.24, Ἐπειδὴ μ' ἐπ' αὐτῇ λίθον περιέγραψεν ἑπαιρημένον τὸ σκεῦος τὸ ὑπὸ τὰ γράμματα, ἀπεικάζει μὲν πιστῶς διὰ ζωγραφίας καὶ πρὸς παραβολὴν προσήκον ἐν τῷ πλάτει ὅτ' ἄρ. 7 καὶ ἑταρον ὅμοιον κινεῖσας ἐπιθήκον πρὸς δύο ἐτῶν κατὰ τὸ Γερμανίαν τῶν Ἀθηναίων, (καὶ διατηρούμενον νῦν ἐκπροσθέν τῆς Ἀδριατικοῦ αὐτοῦ πόλεως, τῆς θύρας τοῦ ἐξελθόντος κηλοδωματος), ὡς ἔχοντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἀναγλυμμένον, μόνον ἀπλοῦστερον. (Ὁ κύριος Κ. Σ. Πιττακῆς, ἐκδόσαν ἐν ἔτει 1860 ἐν τῇ ἀρχαίᾳ. Τριμῆρος (φυλλάδι. 52, ἄρ. 3653) τοῦ κινεῖσας ἐκείνου μὲν τὰ γράμματα, ἑταρμένους περὶ τοῦ σκεύους, διὰ τὸ διαφέρει ἡλικιῶν, πιθανὰ λέγων ἐμφατικῶς τὸ ἅπαν βέβαιον δύναται καὶ εἶναι τοιοῦτα ἐν καὶ ἐν ἐπιμνηστικῇ λίθῳ γυναικῶν ὀνομαζομένων; Ἐπαύθονον ὄνομα; νὰ ἐξετάσῃτο πλείονος, ἐπεὶ καὶ ἐξελθὺς ἐν ὑποσημειώσει προσεπιφέρει καὶ τῶν αὐτῶν οὕτως εἶναι ἀπαράλλακτος σχεδὸν μετὰ τῆς πρὸ τῆς Ἐθνακῆς ἀπανάστασις: ἐν γὰρ τῇ ἡλικίᾳ α. Ἐγὼ εἰς ἐμὴς παρατηρήσεις οὕτως βεβαιώσω τοῦτο οὕτως νὰ ἀναγλυμμένον δύναται. Αἱ δὲ πληροφορίαι ὅσαι μ' ἐδόθησαν εἶδον παρὰ γυναικῶν τινῶν καὶ ἀνδρῶν εἶναι μὲν κατὰ τὴν ἀναπαράξιν, ἀλλὰ μάλλον πλείονος τοια, διὰ τοιοῦτο σχῆμα ἡλικιῶν: οὗτοι τὸ τῶν δύο κινεῖσας, δὲν γινώσκονται τώρα παρ' ἡμῶν. Ἐν τῇ πατρίδι μου Ἀδριανουπόλει τὸ σχῆμα τῆς πρὸ 35 ἐτῶν εὐφραμένης βόσκας (ἡλικιῶν), ὡς καλῶς ἐπιθυμῶμαι, εἶναι ὅμοιος διέφερειν τοῦ ἐν τῷ κινεῖσας τὸ ἀπλοῦς ἐν τῷ πλάτει ὅτ' ἄρ. 82 β. Ὅμοιος διέφερει οὕτως εἶναι καὶ τὰ τρία ἄλλα σχήματα βόσκας, περὶ ὧν ἔλαθα ἐνταύθα τὰς πληροφορίες. Τοῦτων τὸ ἀπλοῦς, ἐξελθὺν ὀρθῶς, ἔχον ὅμοια τὰ ἔμια ἢ τὸ ἴσον ἢ τὸ βαλβάνιον περιεβλεπόμενον, ἦθελον εἶναι ἀνάγειν λόγου, ὅν δὲν ἦτο πάντα ὅμοιον κατὰ τὴν ἀπλοῦς μετὰ δὲ ἐπὶ ἀρχαίῳ ἀγγείῳ, εἶον παρὰ Ραποφίκα, Bilder antiken Lebens, Berlin 1845, Taf. xix, 2. Τὸ δὲ δευτέρον αἶδος, ἐξελθὺν δὲ ἐγχαλιν ὄνομα, οὐδὲν ἔχει ὅμοιος καλὰ τὸ ἐμεινότερον πρὸς τὸ τῶν νεκρῶν μας κινεῖσας, ὅπου φαίνεται ἔχον καὶ πλείονος σκέλους (σκούλα) ἢ τοῦτο: (τοῦλοῦπος), διὰ νὰ κατασκευασθῇ πλείονος νήματα ὑπὸ τῆς νηλοσύνης ἢ τῶν νηλοῦτων γυναικῶν τὸ τρίτον αἶδος, καλῶς ἀν' αὐτὸν ἐπὶ ἀναγλυμμένους καὶ ἀναγλυμμένους εἰς ἀπασπασμένους οἰκὸν μὲν ἢ ποικιλοῦς, καὶ ἐν γὰρ τῇ τῶν, ὡς ἐξετάσθη, ἐν τῇ τῇ βασιλείᾳ

τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Ἑπτανήσῳ, ὁμοῦς ἐνταύθα τὸ σχῆμα τὸ ἀπασπασμένον ἐν τῇ τοῦ A. Rich Descriptionnaire des antiquités romaines et grecques, Paris, 1859, ἐν ἀρχαίῳ Colus, ὅπου ὁμοῦς λέγεται, ἐπὶ ἐξήρθη ἐκείνου ἀπὸ ἀρχαίου Ἀδριανουπόλεως. — Ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν, διὰ ἡ φέρει Μνησῶν, ἡ παραπομπὴ ἡμῶν ἀπορρῶν λόγων, ὅτι τόσον βεβαίον ὅσον ἐπιθυμῶμεν, ὑπάρχει λίαν πιθανῶς μὴτ' ἄλλῃ: τινὲς Μνησῶν, ἢ δὲ νεκρὸς κινεῖσας, ἐκδοῦναι: πρὸ ἐτῶν ὑπὸ Κ. Σ. Π. ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἄρ. 1636, ἐκδοῦναι νῦν παρὰ τὸ ἑταρον ἑταρμένους (καταντικρὺ τῆς βορείου ἀνατολικῆς τοῦ ναοῦ γωνίας) καὶ φέρει τὰς Μνησῶν Ἀσκληπιόδου Βαρενικίτου θυγατρί, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Εἶναι δὲ καὶ τὰ γράμματα τῶν δύο κινεῖσας σχεδὸν πανόμοια.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Μαρτίου 1862.

Στέφανος Α. Κουμανούδης

τὰς ἐξῆς τρεῖς ἐπιγραφὰς ἀνδρῶν φίλοι λόγους ἀναγλυμμένους χάριν περιεβλεπόμενους μετὰ τῆς Ἀττικῆς, ἐν αἷς αὐτῶν καὶ ὁ κύριος ἰωάννης Παπαδόπουλος, διὰ καὶ ἀπεικάζει αὐτὰς τῇ συνθήκῃ αὐτῇ μαθηματικῇ ἀπεικάζει γὰρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ὑπὲρ τῆς ἀφελουμένης ἀπὸ αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῆς ἀναπαύσεως του.

ἄρ. 82.

Τριμῆρος

Τριμῆρος

Ἀγνούδης

ἐξήρθη ἐπὶ στήλῃ καμμένης ὡς κατὰ τῶν νῦν ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ περιβόλου τῆς ἐκδοῦναι τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Μαρκελλοῦ καὶ πλείονος αὐτοῦ πᾶν πλείονος ἐξήρθη, καὶ ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνησθέντων ὄνομα Ἀγνούδης δὲν ἀπαιεῖ πολλὴ τῆς ὅσων, τοῦ Μαρκελλοῦ τὸ μῆκος τῆς μαρμαρινῆς ταύτης πλάτος 0.96 τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ μὲν πρὸς τὰ γράμματα 0.40, κατὰ δὲ 0.49 καὶ τὸ πᾶρος αὐτῆς 0.10, τὸ αὐτὸ δὲ ἄρ. ἐν αὐτῇ, καὶ τῇ ἡ παρασταῖς τῆς θύρας, ὡς τὰ ἀρχαιολογικῶν αὐτῶν κόσμος μένει ἀπλοῦς.

ἄρ. 83.

Νισοῦλαβίης

Νισοῦλαβίης

Ἀναγλυμμένους

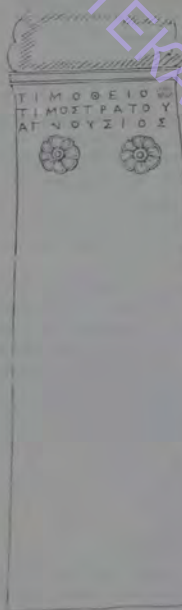
Τριμῆρος

ἐξήρθη ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς τοῦ καμμένου Βαρχὸν ἡλικιῶν, ὅπου δίδεται καὶ ὁ κύριος Ἀναγλυμμένους τὸ αὐτὸν ὄνομα τοῦ λευκοῦ λίθου = 0.21, τὸ πλάτος

0,18, τὸ δὲ πάχος δώδρον, διότι καίτοι ἐν τῇ λιθοστρώματι ἀλλοιῶν. τῶν συμπληρωθέντων ἐνομάτων μένει τὸ ὀγκομετρικὸν παρέχον ὡς βέλαντιν.

ἀρ. 84.
Ἡρακλείδων
Ἑσθρά.

εὐρήθη ἐν Πόρτο-Ράφτῃ, ὅπου τάσσεται ὁ δῆμος Πρασσαί. τὸ ὕψος τῆς στήλης δλητ=0,49, τὸ δὲ πλάτος 0,21 καὶ τὸ πάχος 0,07· καίτοι δὲ νῦν ἐντὸς τοῦ ἀγυριῶνος τοῦ ἑτέρου τῶν ἐκεῖ κατηλείων. ὑπὲρ τῆς τοῦ δλου αὐτῆς ἦν ὀριζόμενον νὰ ἐμπλησθῇ ἐν τῇ γῇ ὅπως ἀσφαλῶς μὲν ὡς ὅρος τῆς Ἑσθράς Ἡρακλείδων, ἀλλὰ ὥστε ἦσαν εἰ Ἡρακλείδαι οὗτοι οἱ ἔχοντες τὴν Ἑσθράν των διὰ τὰς κοινὰς τοῦ γένους θυσίας· γένος τὸ τῶν Ἀττικῶν, ἢ ἀποδοσμέας τῶν ἀρχαίων Ἡρακλείδων, τῶν εὐρόντων ἄστυον ἐν τῇ Ἀττικῇ κατὰ τὰ θρονοὺς μεταξὺ τῶν Ἀττικῶν ποιητῶν καὶ ἱερέων;

83

Ἀρ. 2. Ποσειδωνία

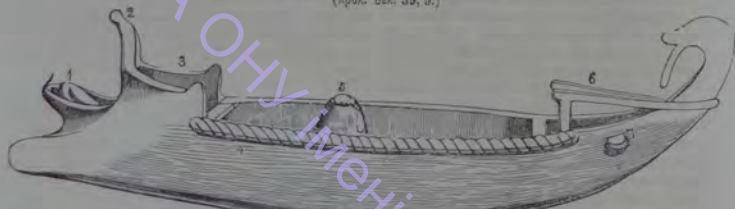
Ἡ Ἀνδρῶν τῶν ἀρχαίων εἰς τὰ περίε τῶν Ἀθηνῶν διατίθηται τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας.

Πρὸς δωδεκάς τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εὐ μακρὸν αὐτὴν ὄφεται διασπορά λόφου, οὐκ ὀντας ἀπὸ μακροβρύας πρὸς βορρᾶν ἐκτενόμενοι διασπέρζονται τὴν μέγαν τῆς θαλάσσης προημερῶσαν πεδιάδα ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῆς πόλεως τοῦ Κίερος καὶ Θερμῶν. Οἱ λόφοι οὗτοι ταπεινότεροι τῆς ἀκροπόλεως, διασπέρζονται ἐκτενέως μεταξὺ των ὡς πρὸς τὸ ὕψος αὐτῶν, καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ μωσαίου λόφου, ἐν ᾗ τὰ λείψανα τοῦ μικροῦ τοῦ Φιλοπάπου, ὑπερέχει ἀπάντων. — Τὸ μέρος τοῦτο πλείοντα ἔχει προϊστῆς καὶ μελέτης χρηστῆς, διότι τὰ ἐπὶ τῶν λόφων τοῦτων ἀπαιρὼν πλῆθος τῶν εἰς τὴν βράχυν διασπέρζονται ἰσχυρὰ ἀρχαίων ἀναμνημάτων (1) καὶ ἰσχυρὰ μὲν ὀγκομετρικῶς, διὰ τὸ πάλαι τὸ μέρος τοῦτο πικρῶς κατακαίεται καὶ οἱ ἀρχαίοι Ἀθηναῖοι ὀρθῶς ἀναμνησκόμενοι, καὶ βελαντινὰ τὸ κλίμα τῆς Ἀττικῆς ἐπιμελίστητον σπουδάζοντες τῶν τῆν χώραν ταύτην νῦν κατοικούντων, προϊστῶν τῶν λόφων τούτων εἰς κατασκευὴν, πλείοντα ἄλλῃ θέσει. — Καὶ οἱ λόγοι μὲν οὗτοι διασπέρζονται; μέγαν τῆς ἐποχῆς ἡμῶν ἐκλήθησαν, καὶ οἱ λόγοι μὲν τοῦτο διασπέρζονται ἐνταῦθα τὴν Ἀγγαμῶν ἢ καὶ ἄλλους τοῦ τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων ἀναμνησκόμενοι; λόφους ἐνταῦθα ἔχοντες, μάλιστα πρὸς ὀλίγον ἐπὶ τὸν Νυμφαῶν, ὁ δὲ τῆς Πινυκῆς καὶ ὁ ἑτερος τοῦ Μωσαίου ἐκλήθη, καὶ ὀρθῶς ὡς φαίνεται, ὅτι καὶ τῶν οὐδὲν ἐνταῦθα τῶν ἀρχαίων Πινυκῆ παραδίδονται, πλείοντα ἔχει τῆς γνώμης αὐτῶν ταύτης συνηγοροῦντα ἐπιφέροντες. — Τὸ πρῶτον καὶ κίονος ὅμως, ὅπου ὡς εἰκὸς τὰ μάλιστα τὴν περιήρησιν ἔχον διατρέχει, διὰ διατρέχει τὸς λόφους τούτους, εἶναι, ὡς ἀνω γῆρ ἐβλήθη, τὸ ἀπαιρὼν πλῆθος τῶν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν βράχυν εὐρισκόμενων ἰσχυρὰ, ὅν τὰ μὲν τετραγώνως ἐντὸς τοῦ βράχυν ἀναμνησκόμενα, τὰ δὲ εἰς ἀρχαία δοχεῖα (λάγκες) ὕδατος ἢ καὶ εἰς ἀποθήκας τῶν διασπέρζονται πρὸς τὸ γῆν ἀναμνησκόμενα εἰδὼν χρησιμεύοντα (2), ἀλλὰ καὶ καθήκοντες ἡμῶν τῆν χρηστῶν τῶν ὑδατομητῶν διασπέρζονται πλείοντα δὲ καὶ ὀγκομετρικῶς ἐπὶ τοῦ βράχυν λαλοῦμεναι εὐρισκόμενα. — Ἀν δὲ θαλάσσιον τὴν ἀρχαίων χρηστῶν τῶν διασπέρζονται τῶντων ὅπως μὲν ἀναμνησκόμενα μετὰ μετρίστης πιθανότητος θέλω ἐκλήθησιν αὐτὰ ὡς ἔχει ἀναμνησκόμενα, ἐπὶ τοῦ βράχυν τῶν λόφων τούτων ἀναμνησκόμενα, ἐντὸς τῶν ὅπως καὶ αἱ ἀλλοιᾶς καὶ οἱ ἀλλοιᾶς λαλεῖ εἰς ὀγκομετρικῶν χρηστῶν εὐρισκόμενα. — Ἐκ τῶν ἡμῶν τούτων ἀπὸδεικνύονται οἱ ἀποδοσμέας ἢ ἀναμνησκόμενα τῶν τῶν τούτων λόφων, ἐντὸς τῶν μακρῶν ταύτων, ὅπως ὡς φαίνεται ἐν τῇ τῶν Ἀθηνῶν πόλει μετὰ τοῦ Περαιῶν; καὶ Φαιέρος καὶ ἄλλων, πικρῶς ὑπὸ κατοικούντων ἀναμνησκόμενα ἔχει, διὰ τὸ καὶ μὲν τὸ μέρος τοῦτο ὑπὸ τῶν κατοικούντων τῆς τοῦ Κίερος πόλεως εἰς κατασκευὴν αὐτῶν ἐπιτεταγῶν. Τὰ μόνον ὅπως ὅπως φαίνεται ἀντιβαίνει εἰς τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην, εἰκὸς ὅτι ἐπὶ τῆς ἀναμνησκόμενης αὐτῆς, διὰ τὸ καὶ μὲν τὸ μέρος τοῦτο ὑπὸ τῶν κατοικούντων τῆς τοῦ Κίερος πόλεως εἰς κατασκευὴν αὐτῶν ἐπιτεταγῶν, αἱ πρὸς δωδεκάς τῆς βορρᾶς πλείοντα αὐτῶν ἡμῶν τῶν ἀρχαίων λαλοῦμεναι τῶντων, πικρῶς ὑπὸ κατοικούντων τῶν ἀρχαίων εἰς Περαιῶν ἀγούσας ὁδοὺς εἰς αὐτὰς.

10 Εἰς τὰ πρῶτα τῶν Ἀθηναίων συνέβηται εὐρίσκομεν ἐντός τῶν ἑξαμηνίων ἐκτεταγμένα· σιδηρᾶς, ἐνῷ αἱ ἐντός τῶν τῶς Κορίνθου τριμηνίων ἀσφελίζονται συνέβηται χαλκαὶ εἶναι, ὅθεν καὶ καλλιτέρας ὀνομάζονται.

14 Kai 'Ρόσσιος (Arch. Aufs. I, 24) ἀναφέρει, ὅτι ἀπὸς τῶν τάφων τῶν περὶ τῶν Ἀθηνῶν συγκατακτῶς ὀλίγα μόνον ἀγγεῖα εὐρίσκειν.

1* Τὸ ἐν τῇ Ἐρεχθείᾳ εὑρεθὲν πλοῖον.
(πρβλ. σελ. 39, 9.)

επιβουλεύματα ὅσον σκότια μαῖα, ἀλλὰ περιμένε

[illegible]

(1) Σημειώνεται ένταθθα, ότι εσα γθλασνα λαφθσνα, εσα

97

καὶ καὶ ἐπιγραφὰς τῶν μέχρι τοῦδε εὐρεθέντων θρόνων, τραπεζῶν καὶ ἀκριβέστατα πανόμνια ἐν ἐυλογηραφίᾳ, ἀπεικασματα, ἐξ ἐκμαγμάτων ἀμικρυνθέντα μαθηματικῇ ὁλογίᾳ καὶ ἀκριβείᾳ ὑπὸ τοῦ φιλου 'Ιω. Γ'. Παπαδάκη ὅπως δὲ φαντασθῇ τις ἀσφαλῶς τὸ φυσικὸν μέγεθος τῶν γρημμάτων παρέχων κατωτέρω ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ διπλοῦ θρόνου τοῦ ΚΗΡΥΚΟΣ καὶ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ τὸ κάπιτα καὶ τὸ ἄνω τοῦ ΚΗΡΥΚΟΣ (ἀρ. 102) εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῶν μέγεθος. ἐνταῦθα δὲ ἀρραδιάζω πλεον τὰς ἐπιγραφὰς, καθ' ἃς εἶτα τὰς, ἀφίνων εἰς ἄλλον καιρὸν τὰς μακροτέρας ἀναλύσεις.

ἀρ. 85

ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ

ἱερέως Διονύσου 'Ελευθερέως.

ἀρ. 86

ΠΥΘΟΧΡΗΣΤΟΥ
ΕΞΗΓΗΤΟΥ

πυθοχρήστου
ἐξηγητοῦ.

ἀρ. 87

ΙΕΡΕΩΣ
ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

ἱερέως
Διὸς 'Ολυμπίου

ἀρ. 88

ΙΕΡΕΩΣ
ΔΙΟΣ ΠΟΛΙΕΩΣ

ἱερέως
Διὸς Πολιέως

ἀρ. 89

ΕΥΗΧΟΟΥ

ευηχόου.

ἀρ. 90

ΙΕΡΟΦΑΝΤΟΥ

ιεροφάντου.

ἀρ. 91

ΙΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΔΗΛΙΟΥ

ἱερέως
'Απόλλωνος
Δηλίου.

ἀρ. 92

ΙΕΡΕΩΣ
ΓΙΩΣΕΙΔΩΝΟΣ
ΦΥΤΑΛΜΙΟΥ

ἱερέως
Ποσειδῶνος
Φυταλμίου.

ἀρ. 93

ΙΕΡΕΩΣ ΧΑΡΙΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΕΠΙΠΥΡΓΙΔΙΑΣ
ΠΥΡΦΟΡΟΥ

ἱερέως Χαρίτων
καὶ 'Αρτέμιδος
'Επιπυργίδας
πυρφόρου.

σημ. τὸ 'Επιπυργίδια ὡς Ἑκάτη· ἀπόκειται παρὰ Πισσα. Β' 2, 2. Gerh. Mythol. §. 566 σημ. τοῦ Πυρφόρος τὸ συνώνυμον Φωσφόρος παρὰ Gerh. Mythol. § 337 σημ. 3.

ἀρ. 94

ΔΕΞΗΓΗΤΟΥ
ΕΞΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ ΧΕΙΡΟ
ΤΟΝΗΤΟΥ ΥΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥ

ἐξηγητοῦ
ἐξ ευπατριδῶν χειρο-
τονητοῦ ὑπὸ τοῦ
δημ. διαβίου.

ἀρ. 95

ΙΕΡΕΩΣ
ΠΟΞΕΙΔΩΝΟΣ
ΓΑΙΗΟΧΟΥ ΚΑΙ
ΕΡΕΧΘΕΩΣ

ἱερέως
Ποσειδῶνος
Γαίηχου καὶ
'Ερεχθίως.

ἀρ. 96

ΙΕΡΕΩΣ

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΚΟΛΛΙΝΙΔΟΣ

! ! ! МЕНІ ! ! МЕЧНИКОВА

Ιερέως
Ἀρτέμιδος
Κολωνίδος.

σημαίωσις· οἱ λοιποὶ τῆς παρούσης πενταδὸς ὁρόντι ἀδελφὸν ἂν αἰῶνται· διὸ αὐτοὺς δὲν ἀπορρηγόρην ἀδελφὰ ἢ ἀνασκαφῇ.

ἀρ. 97

ΙΕΡΟΜΗΜΟΝΟΣ

Ιερομήμονος

ἀρ. 98

ΙΕΡΕΩΣ
ΚΑΙΜΑΧΙΒΕΩΣ
ΠΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΕΩΣ

Ιερέως
καὶ ἀρχιερέως
Σεβαστοῦ Καίσαρος.

ἀρ. 99

ΙΕΡΕΩΣ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ

Ιερέως
Ἀδριανού
ἑλευθεραίως.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙΩΣ

σημαίωσις τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἑλευθεραίως ἐκ τοῦ αἰ ἀνταθῆα καὶ ἐκ τῆς λέξεως αὐτῆς ὑστερώτερα φέρεται ὅτι ἐνεχαράχθη ἢ αἱ λοιπαὶ δύο τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

ἀρ. 100

ΙΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΥΘΙΟΥ

Ιερέως
Ἀπόλλωνος Ποθίου.

ἀρ. 101

ΔΑΔΟΥΧΟΥ

δαδούχου.

ἀρ. 102

ΚΗΡΥΚΟΣ

κήρυκος.

ἀρ. 103

ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

στρατηγού.

σημ. ἂν καὶ ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ἀνακρίσεως καίτοι ἐπιγραφμένη μικροτέροις γράμμασιν ἐκ χρόνων ὑστερωτέρων ὥστε καὶ ἄλλη ἐπιγραφὴ· ΚΥΡΙΑ ΙΒ ἔχει κύρια (ἐξέλιξα? δὲ

δακτα?); τὸ πρὸ τοῦ Β γράμμα ἐκ ἀσφαρὸς ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ πολλὸν τῆς ἰσότητος ὄντων ἢ τῆς ἀλφας.

ἀρ. 104

ΙΕΡΕΩΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΣ
ΝΙΚΗΣ

Ιερέως
Ὀλυμπίας
νίκης

σημ. ὁ Ιερέως οὗτος ἦν, ὡς φαίνεται, ἀριστὸς εἰς ὑποδοχὴν τῶν ἑλεμπετικῶν.

ἀρ. 105

ΗΠΟΛΙΣ

ΜΑΡΚΟΥΑΛΠΙΩ
ΕΥΒΙΟΤΩΤΩΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΩΥΠΑΤΙ
ΚΟΚΑΙΕΠΩΝΥΜΩ
ΑΡΧΟΝΤΙΤΩΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΑΥΤΩΚΑΙΤΟΙΣ
ΥΠΟΚΑΥΤΟΥΤΕΙΣΑΜΕ
ΝΩΚΑΙΜΑΞΙΜΩ

ἢ πόλις

Μάρκου Ὀυλίω
Εὐβιότῳ τῷ λαμ-

πρότατῳ ὑπατι-

5 κῷ καὶ ἐπωνύμῳ

ἀρχοντὶ τῷ εὐερ-

γέτῃ αὐτοῦ καὶ τοῖς

ὑπαῖσι αὐτοῦ Τεισάμε-

νῷ καὶ Μαξιμῷ.

σημ. τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς αἱ δοτικαὶ ἀρτίθραν ἀπὸν ὑποεπιγραμμένον ἄνθρωπον ἀρχὴν δὲ τοῦ 8 αἰῶνος παρανε-
λέθη Ε μετὰ τὸ Ἰ καὶ τὸ Ὀυλίω πρὸς. Corp.
Inscr. Graec. ἀρ. 378 καὶ Ὀυλίω, τόμ. Α', σελ. 199.

αὐτοὶ εἶναι αἱ ἐπὶ ὁρόντων ἐπιγραφῶν ἐπιγραφαὶ μέχρι τῆς σήμερον, σπουδαῖα ἰκανῶς, ὡς καὶ τῶν ἐμολογῶν, ἐνθυμηθεὶς ὅτι καὶ νέα τινα παρέχουσι καὶ ἀμείβωλα βεβαιούσι καὶ τὸ κυριώτατον, δεικνύουσιν ὅτι ἐπὶ τινος μεταξὺ τῆς προεδρίας ἐν τῷ θεάτρῳ, τοὺς ἐκείνου κατὰ τοὺς βωμῆαυς χρόνους.

Εὐρέθων δὲ καὶ ἐπὶ κυλικῶν βάθρων ἐπιγραφῶν δύο εἰς Ἀδριανὸν ἀναφερόμεναι, ἡ μὲν πλησίον τοῦ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА